

Τρία χρόνια ρωσο-ουκρανικού πολέμου

Σήμερα συμπληρώνεται ο τρίτος χρόνος του πολύνεκρου πολέμου μεταξύ ουκρανίας και ρωσίας.

Μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια οι απώλειες σε ανθρώπινες ζωές και πόρους για την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης και από τις δύο πλευρές είναι τεράστιες. Οι άμαχοι και οι στρατιώτες στην ουκρανία εκτιμάται ότι πλησιάζουν τους 46.000 και τα 500.000 θύματα (σύνολο τραυματιών και νεκρών) με τις ρωσικές απώλειες αντίστοιχα να κυμαίνονται περίπου στα ίδια επίπεδα. Ρωσία και ουκρανία αντιμετωπίζουν αυξημένη ανεργία, μεγέθυνση της φτώχειας και έλλειψη εργασιακού δυναμικού. Εκατομμύρια έχουν φύγει στο εξωτερικό και πολλά ακόμη εκατομμύρια έχουν εκτοπιστεί από τα σπίτια τους εντός της ουκρανίας. Αντίστοιχα τα $\frac{3}{4}$ ενός εκατομμυρίου Ρώσων και ξένων εργαζομένων, της μεσαίας τάξης της πληροφορικής, της οικονομίας και της διοίκησης, εγκατέλειψαν τη χώρα στην αρχή του πολέμου το 2022. Μετά από τρία χρόνια καταστροφής οι ευρωπαίοι ηγέτες συνεχίζουν να επιλέγουν τη συνέχιση του πολέμου, ενώ οι ΗΠΑ προωθούν την καπιταλιστική ειρήνη απαιτώντας γη και ύδωρ από του ουκρανούς. Ο Τραμπ απαιτεί από την ουκρανία να υπογράψει την παραχώρηση του 50% των δικαιωμάτων της σε ορυκτά «σπάνιων γαιών» στις ΗΠΑ σε αντάλλαγμα για την παροχή των 500 δις. δολαρίων που απαιτούνται για τη μεταπολεμική ανοικοδόμηση.

Τραμπ: «Θέλω να μας δώσουν κάτι για όλα τα χρήματα που βάλουμε και θα προσπαθήσω να διευθετήσω τον πόλεμο και θα προσπαθήσω να τερματίσω όλο αυτό το θάνατο. Ζητάμε σπάνιες γαίες και πετρέλαιο, οτιδήποτε μπορούμε να πάρουμε».

Η καπιταλιστική ειρήνη θα συνοδεύεται από νέους γύρους απορρύθμισης της αγοράς εργασίας στην ουκρανία, ένα γερό γύρο πλήρους ιδιωτικοποίησης των εναπομεινάντων κρατικών περιουσιακών στοιχείων, καταστολή- επίθεση στα συνδικάτα με σκοπό την αποδυνάμωσή τους, γερές φοροαπαλλαγές και χαλαρούς κανονισμούς για τις επιχειρήσεις δυτικών συμφερόντων που θα συμβάλλουν στην μεταπολεμική αποκατάσταση της ουκρανικής οικονομίας χέρι-χέρι με τους πρώην ουκρανούς ολιγάρχες. Μια μορφή ειδικής οικονομικής ζώνης ετοιμάζεται για την περιοχή αυτή, την ίδια στιγμή που η ρωσία –έχοντας μπροστά της μια δημογραφική κρίση κι έχοντας μείνει πίσω σε τεχνολογικές καινοτομίες, πέρα από τη πολεμική βιομηχανία– προβλέπεται για ολόκληρη δεκαετία να παραμείνει αδύναμη οικονομικά.

Στο φόντο υπάρχει η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση της ευρωπαϊκής οικονομίας. Η στρατιωτική θητεία επανέρχεται σε χώρες που είχε καταργηθεί ή ήταν εθελοντική, ενώ το NATO και οι κυρίαρχοι ηγέτες της Ευρώπης πήραν την απόφαση να αυξήσουν τις αμυντικές δαπάνες, περίπου 1,9-3,5 % του ΑΕΠ κατά μέσο όρο μέχρι το τέλος της δεκαετίας. Οι στρατιωτικοί ηγέτες ανακοινώνουν στις πολιτικές ηγεσίες σε Βρετανία και Γερμανία ότι θα χρειαστεί να περικόψουν χρήματα από επιδόματα ασθένειας, συντάξεις, υγειονομική περίθαλψη... προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αυξημένες αμυντικές δαπάνες.

Απέναντι στον πόλεμο που το καπιταλιστικό σύστημα κηρύσσει εναντίά μας το προλεταριάτο στα μετόπισθεν χρειάζεται να διαλοστείει κάθε συμμαχία με την αστική

τάξη και να αναπτύξει αγώνες αυτόνομους οργανώνοντας τη στρατηγική της ενάντια στην «εθνική ενότητα», την «εθνική ανάπτυξη», την «εθνική άμυνα». Οι προλετάριοι με στολή να αρνηθούν να τσακίσουν τα κορμιά τους στο μέτωπο και όσοι αναγκαστούν να βρεθούν εκεί να κατευθύνουν τη δράση τους προς την αδελφοποίηση με τους «απέναντι» προλετάριους.

Η Ειρήνη είναι Πόλεμος

Λιποτάκτ(ρι)ες της Καπιταλιστικής ειρήνης

24/2/2025

Δημοσιεύουμε παρακάτω το κείμενο του Revolutionary Defeatist Network (δίκτυο που στηρίζουμε και συμμετέχουμε) ενόψει της συμπλήρωσης των 3 χρόνων ρωσο-ουκρανικού πολέμου. [Proletarians "On the Home Front"! | Revolutionary Defeatist Network](#)

Προλετάριοι/ες «στο εσωτερικό μέτωπο»!

Συντρόφισσες/οι!

Αυτή τη στιγμή σε πολλά μέρη του κόσμου η εγγενής στον καπιταλισμό πολεμική μηχανή στέλνει για άλλη μια φορά στη σφαγή χιλιάδες προλετάριους. Τους βομβαρδίζουν ανελέητα από ξηρά και από αέρα· τους ωθούν σκόπιμα στη λιμοκτονία και τους αποστερούν το νερό· τους αναγκάζουν να πυροβολούν, να μαχαιρώνουν ή να δηλητηριάζουν με αέρια στα χαρακώματα ο ένας τον άλλο, τους βιάζουν, τους βασανίζουν, τους ακρωτηριάζουν...

Όταν η τάξη μας έρχεται αντιμέτωπη με αυτή τη σφαγή, αυτή τη φρικτή παρόξυνση της απανθρωπιάς της καπιταλιστικής κοινωνίας, αρνείται να υποταχθεί σε αυτήν! Αυτή η αντίδραση είναι που ξεπηδά πηγαία από τα σωθικά μας και αποτελεί ταυτόχρονα έκφραση των ιστορικών ταξικών μας συμφερόντων.

Αυτός είναι ο λόγος που αμέσως μετά την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία, άρχισαν να εμφανίζονται τα λεγόμενα «περιστατικά» και στις δύο πλευρές του μετώπου. Οι στρατιώτες και των δύο πλευρών προσπαθούν ολοένα περισσότερο να αποφύγουν να επιστρατευτούν και να σταλούν στο μέτωπο. Όταν μπορούν να κρυφτούν, το κάνουν και όταν εξαναγκάζονται να καταταγούν σε κάποια στρατιωτική μονάδα, προσπαθούν να δραπετεύσουν και να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους με την πρώτη ευκαιρία. Το πράγμα έχει παραγίνει τόσο, που οι Ουκρανοί στρατηγοί διαμαρτύρονται και μιλάνε για «πλήρη αποσύνθεση της στρατιωτικής πειθαρχίας». Το ίδιο συμβαίνει, αν και σε μικρότερη κλίμακα δυστυχώς, και σε άλλες συγκρούσεις μεταξύ των αστικών τάξεων στη Μέση Ανατολή, στο Σουδάν και αλλού. Τόσο στην Ουκρανία όσο και στη Ρωσία αξιωματικοί του στρατού και στρατολόγοι έχουν δεχθεί επιθέσεις από τα ίδια τα «δικά» τους στρατεύματα.

Τι μπορούμε όμως να κάνουμε εμείς ως προλετάριοι που ζούμε στις «ειρηνικές» περιοχές του «εσωτερικού μετώπου», για να υποστηρίξουμε έμπρακτα τον αγώνα των στρατολογημένων ταξικών μας αδελφιών που εξεγείρονται ενάντια στον καπιταλιστικό πόλεμο και να τον συνδέσουμε έμπρακτα με τους δικούς μας αγώνες; Ακόμα κι αν είμαστε τυχεροί και ζούμε τόσο μακριά από τη «ζώνη θανάτου» ώστε να μην απειλούμαστε από βομβαρδισμούς, πυραύλους, στρατιωτική κατοχή ή περιφερόμενες συμμαχίες από μαχαιροβγάλτες των «ειδικών μονάδων»;

Ακόμα και τότε η ζωή μας δεν παύει να επηρεάζεται καθημερινά από τις περικοπές στις «κοινωνικών δαπανών», την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, την αύξηση των τιμών της στέγασης, των τροφίμων, της ενέργειας και άλλων μέσων επιβίωσης, τον αυξημένο κοινωνικό έλεγχο, την καταστολή και τη γενικότερη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας.

Αυτό βέβαια δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο, αφού και σε περιόδους καπιταλιστικής «ειρήνης» βιώνουμε την ίδια αυτή δυστυχία και αγωνιζόμαστε εναντί της με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Αλλά κατά τη διάρκεια του πολέμου ή της εντατικής προετοιμασίας για πόλεμο, το Κεφάλαιο και το Κράτος του καλούνται να συγκεντρώσουν ολοένα και μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής στη λεγόμενη «πολεμική οικονομία». Με άλλα λόγια καλούνται να παράγουν το γρηγορότερο όπλα, πυρομαχικά και στρατιωτικά οχήματα, καύσιμα, μερίδες φαγητού κλπ. μόνο και μόνο για να τα ξοδέψουν εξίσου γρήγορα στη διαδικασία μαζικής εξόντωσης προλετάριων – δηλαδή εμάς! Και επειδή κάθε Κράτος θα πρέπει να το πετύχει αυτό ταχύτερα και σε μεγαλύτερη κλίμακα από τον «εχθρό», αυτό προκαλεί μια τεράστια πίεση που μας αναγκάζει να δουλεύουμε όλο και πιο σκληρά, όλο και περισσότερες ώρες, με λιγότερη προστασία κ.ο.κ. Ταυτόχρονα, το Κράτος καλείται να εντείνει την προπαγάνδα για το έθνος, την ιερή «Πατρίδα», τη «δημοκρατία» και την «ελευθερία» προκειμένου να μας πείσει να θυσιάσουμε για τα συμφέροντα του Κεφαλαίου που ποτέ δεν μπορούν να ταυτιστούν με τα δικά μας.

Επομένως η πρώτη απάντηση στο ερώτημα «τι πρέπει να κάνουμε» είναι: να εξεγερθούμε ενάντια στην ίδια την εκμετάλλευσή μας! Με όπλο τις απεργίες, τις καταλήψεις, τους αποκλεισμούς και το σαμποτάζ σε αυτοκινητόδρομους και σιδηροδρόμους και με απαλλοτριώσεις αγαθών και την αναδιανομή τους μεταξύ ανθρώπων της τάξης μας κ.ο.κ. χτυπάμε την παραγωγή, αξιοποίηση και αναπαραγωγή του Κεφαλαίου που είναι απαραίτητες για τη διεξαγωγή του πολέμου. Μα επιπλέον, διεκδικώντας τα ταξικά μας συμφερόντων ενάντια στα συμφέροντα της άρχουσας τάξης καταρρίπτουμε το παραμυθάκι της «εθνικής ενότητας»! Οι ταξικοί μας εχθροί θα χρειαστεί να ξαμολήσουν περισσότερους μπάτσους και στρατιώτες για να μπορέσουν να καταστείλουν τους αγώνες μας – και αυτοί θα τους λείψουν από το κυνήγι των λιποτακτών και των προσφύγων, την επιβολή της στρατολόγησης, τη φύλαξη των συνόρων... και η αφοσίωσή τους στο Κράτος δεν είναι δεδομένη. Άλλωστε και οι ανταρσίες στον Ρωσικό στρατό τον Φλεβάρη του 1917 πυροδοτήθηκαν όταν οι στρατιώτες έλαβαν την εντολή από τους αξιωματικούς τους να καταστείλουν τους απεργούς εργάτες της Πετρούπολης!

Για να κάνουμε άμεση και αποτελεσματική την επίθεσή μας στην πολεμική μηχανή πρέπει να εστιάσουμε την ανατρεπτική μας δραστηριότητα σε διάφορους τομείς:

Διατάραξη της λειτουργίας των στρατιωτικών υποδομών, π.χ. των αποθηκών πυρομαχικών, των σιδηροδρόμων, λιμανιών, αεροδρομίων και όλων των οδών που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά στρατευμάτων και την αποστολή στρατιωτικού υλικού στα μέτωπα.

Μπορούμε να αντλήσουμε έμπνευση από τους προλετάριους αδελφούς και τις προλετάριες αδελφές μας των συλλογικοτήτων που σαμποτάρουν τους σιδηροδρόμους στη Λευκορωσία και τη Ρωσία από την αρχή του πολέμου για να σταματήσουν την παράδοση στρατιωτικού υλικού στο μέτωπο. Αλλά και από τους λιμενεργάτες στη Γένοβα και την Τεργέστη στην Ιταλία και τον Πειραιά στην Ελλάδα που εμποδίζουν την αποστολή όπλων και πυρομαχικών στην Ουκρανία, το Ισραήλ ή την Υεμένη, την οποία βομβαρδίζουν οι Αμερικανοί.

Διατάραξη της διαδικασίας στρατολόγησης, της επιστράτευσης και της καταναγκαστικής στρατολόγησης-απαγωγής και μεταφοράς [“busification”] των επιστρατευμένων στο μέτωπο. Τόσο στην Ουκρανία (Zakarpattia και αλλού) όσο και τη Ρωσία (Dagestan και αλλού), οι μπάτσοι και οι στρατιωτικές περιπολίες που έρχονται για να συλλάβουν τους νεοσύλλεκτους έρχονται αντιμέτωποι με τους οργισμένους συγγενείς και φίλους τους.

Σε χώρες που βρίσκονται πιο μακριά από το μέτωπο, το Κράτος χρησιμοποιεί προς το παρόν διαφόρων ειδών τακτικές «εθελοντικής» στρατολόγησης και εθνικιστικής χειραγώγησης, όπως τα προγράμματα πατριωτικής εκπαίδευσης που τρέχουν για παράδειγμα στη Γαλλία ή την Πολωνία ή τα προγράμματα υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας. Αν αναζητούμε έμπνευση για το τι πρέπει να κάνουμε ενάντια σε αυτά, ας θυμηθούμε τη μακρά παράδοση διαμαρτυριών και ταραχών ενάντια στους στρατολόγους και τους «συμβούλους στρατιωτικής καριέρας» στα αμερικανικά πανεπιστήμια, που ξεκινούν από τους λεγόμενους πολέμους του Βιετνάμ και τους πολέμους του Περσικού Κόλπου και φτάνουν μέχρι τον πρόσφατο πόλεμο στη Γάζα.

Γιατί να αφήνουμε τους στρατολόγους και τους προπαγανδιστές του εθνικισμού ή εκείνους τους «καλούς πολίτες» που ρουφιανεύουν για χάρη του Κράτους και καταγγέλλουν την αντιμιλιταριστική ταξική αντίσταση -αυτούς δηλαδή που μας αναγκάζουν να θυσιάσουμε τη ζωή μας για το «καλό του έθνους»- να ζουν τη ζωή τους με ειρήνη και ασφάλεια; Ας τους αντιμετωπίσουμε όπως αντιμετώπιζε πάντα το ταξικό κίνημα τους απεργοσπάστες και τους πουλημένους που προσλαμβάνει η εργοδοσία για να σπάνε τις απεργίες! Οι χαφιέδες τρώνε ξύλο!

Βοηθάμε τους λιποτάκτες να ξεφύγουν, τους κρύβουμε και τους φυγαδεύουμε από τα σύνορα, αλλά οργανώνουμε και τον αγώνα μας μαζί τους! Υπάρχουν ήδη δίκτυα τόσο στη Ρωσία όσο και στην Ουκρανία που βοηθούν τους στρατιώτες να δραπετεύσουν από τον στρατό και πρέπει να τα συνδέσουμε έμπρακτα με τα δικά μας δίκτυα αγώνα. Αυτό σημαίνει να έχουμε ασφαλείς επαφές, ασφαλή τηλέφωνα, ασφαλή σπίτια για διαμονή, fundraising...

Η ιστορία της ταξικής πάλης μάς δείχνει ότι ο μόνος τρόπος να αντισταχθούμε πραγματικά στον καπιταλιστικό πόλεμο, όχι για να συνεχιστεί η δυστυχία μας υπό καθεστώς καπιταλιστικής ειρήνης, αλλά για την καταστροφή της κοινωνίας της δυστυχίας και της εκμετάλλευσης συνολικά, και επομένως για να τελειώσουν όλοι οι

πόλεμοι, είναι όταν ενωθούν στην πράξη η εξέγερση των προλεταρίων στις γραμμές του μετώπου και ο αγώνας αυτών που βρίσκονται στο «εσωτερικό μέτωπο»!

Ας θυμηθούμε ξανά την εμπειρία των προλεταρίων στο Ιράκ κατά τη διάρκεια του λεγόμενου Πρώτου Πολέμου του Κόλπου το 1991, όταν πολλοί λιποτάκτες, έχοντας κρατήσει τα όπλα τους, συγκεντρώθηκαν τόσο στους βάλτους στον νότο όσο και στα βουνά στον βορρά και εκεί οργάνωσαν από κοινού με τους μαχητικούς εργάτες την εξέγερση ενάντια στο Κράτος!

Μπροστά στην παγκόσμια καπιταλιστική καταστροφή, η επανάσταση είναι η μόνη μας ελπιδοφόρα προοπτική!

Ας στρέψουμε τα όπλα μας ενάντια στους «δικούς μας» εκμεταλλευτές και ενάντια στους «δικούς μας» στρατηγούς!

Ας αγωνιστούμε μαζί ενάντια στον καπιταλιστικό πόλεμο, ενάντια στην καπιταλιστική ειρήνη!

Ας μετατρέψουμε τον καπιταλιστικό πόλεμο σε παγκόσμιο εμφύλιο πόλεμο και ταξική εξέγερση για τον κομμουνισμό!

*Φεβρουάριος 2025 --- ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ---
RDNetwork@subvertising.org*